

SKIBBROEN

Personer:

Lucifer – en djævel	Anne – Niels Fiskers kone
Stance – har en lille krambod	Bramming - Vægter
Ole Anholt – Sømand	Per Samsøe - Sømand
Niels Harbo – Fisker	Lisbeth – Har en kro i Ribe
Ingeborg – Lisbeths datter	Dr. Martinus – Medicus i Ribe (læge)
Harald - Trommeslager	

Stance kommer pustende og stønnende og læner sig op ad husmuren. Anne Fisker kommer.

Lucifer: Når jeg har skabt mig om til en hund og strintet, tror og forstår de mennesker mindre end intet.

Anne: Kæreste Stance, du ser opslidt ud.

Stance: Jeg kan ikke følge med længere.

Anne: Er der da nogen efter dig?

Stance: Ikke i den forstand.

Anne: Huha! Det var værre. (Efter en lille pause) Er det noget usynligt?

Stance: (Tørres sig over panden) Ja, det tror jeg nok.

Anne: (I rædsel) Er det MAREN?

Stance: Nej, det er tiderne.

Anne: Så forstår jeg bedre. Med tiden kan man ikke løbe om kap. Den går og går, selv når vi sover. Men man skal jo da have sin hvile.

Stance: Der sagde du et sandt ord. Jeg går i seng, når det er mørkt, for vi skal jo spare på lyset. Man synes, at alt er, som det skal være. Der er fejtet og pudset, folkene er mætte, de har fået deres grød. Men når man så står op som den første, så er de sultne igen – endda de intet har bestilt. Og tiden er gået, og man er bagud igen.

Anne: Det skal en ærlig kone jo blive tummelumsk af.

Harald Trommeslager kommer og slår en hvirvel på trommen.

Harald: Han Majestæt kongen har resolveret, at jorden er rund og elle undersætter har sig derefter at rette (*Og han fortsætter uden pause*) Hos Sophie Bruun, salig Mads Peder Frischses fås i dag store norske klipfisk. (*Han slår en hvirvel og går videre*)

Anne: Kan vi dog ikke snart få ro? Hvorfor skal danskerne spise ældgamle, sure, norske sild, når vi selv har friske fisk i å og hav.

Stance: Åh, det er fru Bruun, hun skal jo føre sig frem.

Anne: Hvad skal I have til middagsmad?

Stance: Bare jeg nu kan huske det... jo, jeg havde tænkt på blodpandekager.

Anne: Nej min ven, lav dog hellere en god ålesuppe. Niels har netop nu nogle fede ål gående i et hyttefad.

Stance: Hørte du, han sagde, at jorden er rund. Nu er det da først, det svimler, åh.

Anne: Det er jo ikke andet end sludder. Brug dog øjnene.

Dr. Martinus kommer.

Anne: Goddag dr. Martinus.

Martinus: Bonjour Mesdames (*de nejer*).

Anne: Vi hørte lige Harald Trommeslager, han sagde, at jorden er rund.

Martinus: Intet menneske tvivler mere derom.

Stance: Åh åh, det svimler. Er jeg så ikke mere et menneske og hvad med de stakkels folk omme på den anden side?

Martinus: Der går jo antipodisterne. De går på deres hænder med benene opad. Adieu de damer. (*Han går*)

Stance: Forfærdeligt. Skal vi nu til at gå på hænderne. Jeg lærer det aldrig.

Anne: Prøv at se, her I Ribe er jorden stadig flad og menneske går på deres ben.

Stance: Joh, jeg holder mig også til min barnetro og det som jeg kan se. Men når nu kongen siger det.

Anne: Kongen kommer alt for sjældent til Ribe. Her bor de fornuftige folk. Hvorfor indlogerer han sig ikke på Riberhus, så hele byen kunne tjene en skilling.

Lisbeth Kroholder og hendes datter, Ingeborg, kommer.

Lisbeth: Guds fred, koner jeg er ude for at lære min datter at handle.

Anne: Det varer længe at lære at tinge priserne ned.

Stance: Der går lang tid med al den tingen.

Anne: Det er, fordi I købmænd holder for drøje priser.

Lisbeth: Ha, det siger hun! Før kunne man få en pighvar, for det en sild koster nu.

Anne: Vrøvl, fiskeriet giver knap nok til føden.

Niels Fisker kommer.

Anne: Niels! Står du her og driver den af. Hjem med dig og es de kroge. Jeg skal have krogene sat i aften. Afgang!

Per Samsøe og Ole Anholt kommer. De er lidt fulde.

Per: Se på os, vi er nogle vældige karle.

Ole: Ja, vi har været både i Hamborg.....og hvor var det nu, vi var, Per Samsøe?

Per: Vi var da i Amsterdam, helt nede på den anden side af Tyskland.

Niels: Var jorden også rund der?

Ole: Nej, den var trekantet ha hahaha.

Stance: Gik folk med hovedet nedad?

Per: Jaja, da.....det gjorde de da. Vil du have et jordæble, lille Ingeborg?

Lisbeth: Nej, hun vil ikke. Ingeborg spiser kun danske æbler, som vokser på træer. Og desuden, Per Samsøe, kan du smiske med pigerne, der hvor du har drukket dit øl. Og du, Ole Anholt, skal ikke gå rundt og sige usandheder.

Stance: *(Råber!)* Vægter! Vægter! Vægter Bramming!

Vægteren kommer.

Bramming: Hvad er der på færde?

Stance: Sæt de to mænd i Finkeburet.

Anne: Ja, de fører falsk lære ind i byen.

Bramming: Huha, det var slemt. Det kan man blive hængt for.

Stance: Ja, de siger Tyskland, er trekantet.

Bramming: I er anholdt.

Ole: Ja, det er jeg.

Niels: Og så er det hjemad.

Anne: Kom nu, lille Stance, lad os gå hjem til os og få en kop varmt øl. Det kan vi nok trænge til.

Stance: Ja, bare vi ikke skal gå på hænderne.

Anne: Og så kan du samtidig se på de ål.

Lucifer: Sådan går det, fest og halløj.
Mennesket er mit legetøj.